

4. MAI

1975.

INNHOOLD :

HØSTPLAN

HELHETSANALYSE AV STATENS UTDANNINGSPLANER,
OM DE PEDAGOGISKE HØYSKOLER
ER VI IDEOLOGI PRODUSENTER?
DET ER IKKE NOK Å HA EI RIKTIG LINJE?
SPØRSMÅL TIL LAGSDISKUSJONENE

OM VÅRT ARBEID I NSU

STYRK ABORTKAMPEN

STYRK DEN KOMMUNISTISKE PROPAGANDAEN

NKS' GRUNNSIRKEL KOMMER NÅ !

FULLFØR "61 EN DAG" AKSJONEN RASKT

KONTIGENTEN

DEBATT : om homofili

s.	2-3
s.	4-8
s.	8-10
s.	10-11
s.	11-13
s.	14
s.	15-19
s.	20-22.
s.	23-31
s.	31
s.	32-34
s.	34-35
s.	36-43.

HØSTPLAN

politisk Utvalg i NKS har vedtatt at det skal avholdes 3 obligatoriske møter i hele organisasjonen i høst.

1. Et storlagsmøte på INTERESSEKAMPEN.
2. Et storlagsmøte på EKSTERN PROPAGANDA, med spesiell vekt på
Hva må gjøres, men også den lokale propagandaen.
3. Et smålagsmøte på KOMMUNEVALGET.

INTERESSEKAMPEN-HOVEDOPPGAVA VÅR!

I de siste årene har studiesituasjonen og levestandardene for studentene stadig blitt dårligere. Forholdene vil i tida ^mfraöver ikke bli bedre. Tvert om. Monopolkapitalens muligheter for enorme profitter i oljesektoren betyr mindre penger til uproduktive sektorer som helse og utdanning samtidig som antallet av utdanna arbeidskraft på gymnasnivå skal økes enormt. Denne arbeidskrafta skal være fleksibel, lett omskolerbar. En del av studentene, først og fremst lærerskolestudentene var i våres ute i kamp mot denne politikken. Men den største delen av studenter har ennå ikke reist kampen mot monopolenes utdanningspolitikk. Det er der kommunistiske studentbevegelsens oppgave å i spissen i forsvaret av studentenes interesser. Etter dannelsen av NKS er vi i bedre stand enn noen gang tidligere til å greie dette.

I løpet av sommerleirene gjorde vi gjennombrudd på utviklinga av vår generallinje for interessekampen. Det neste steget er å gjøre denne helhetsanalysen grundigere, konsolidere hele organisasjonen på den og tillempe den lokalt. Dette er helt nødvendige forutsetninger for å kunne greie å reise en brei massebevegelse mot statens utdanningspolitikk. I tillegg til dette er det viktig å legge vekt på studier av metoder for å få ut politikken.

Materiale til dette storlagsmøte følger i dette nummer av 4. mai. Til materiale følger en del spørsmål som skal brukes i diskusjonen.

Grundige oppsummeringer av diskusjonen , med utgangspunkt i spørsmåla, skal leveres til sentralstyret rett etter møtet. Møtet bør holdes innen utgangen av denne måneden (sept).

STRYK DEN KOMMUNISTISKE PROPAGANDAEN!

Dette møtet kan bety et være eller ikke-være for Hva må gjøres.

Det er ideer blant medlemmene om at vi ikke trenger avisa. Det klages over prisen, viljen til å selge den er ofte lav osv. Vi trenger egen avis av flere årsaker. De viktigste er at vi trenger et organ som kan gi kommunistisk propaganda, spesielt på interessekampen. En viktig bitendens i de kampene lærerskolestudentene har ført er at kommunistenes analyse har uteblitt. Uten en egen kommunistisk propaganda er det vanskelig for massene å gripe de revolusjonære perspektivene på interessekampen, og de vil heller ikke forstå nødvendigheten av å organisere seg i den kommunistiske studentbevegelsen.

Materialet til dette møtet følger i dette nummer av 4 mai. Møtet skal ha som målsetting å høyne nivået i organisasjonen på spørsmålet om viktigheten av kommunistisk propaganda og gjøre gjennombrudd i forhold til Hva må gjøres.

KOMMUNEVALGET.

I partiet har diskusjonen om kommunevalget pågått i lag tid. Spørsmålet om kommunistenes deltakelse i valget er også et viktig spørsmål for NKS. Forutsetningen for at NKS skal kunne bli en viktig i kraft i valgkampen er at vi er konsolidert på politikken. Det er en rekke viktige spørsmål vi må ta stilling til, som Skal vi stille?, Skal vi stille i front eller som parti?, I tilfelle front da en revolusjonær front? Hvordan stiller vår linje i sikkerhetsarbeidet seg til det å delta i valget? Taktikken overfor SV.

Møtet om kommunevalget skal være et smålagsmøte. Det bør holdes i slutten av semesteret.

Den rekkefølgen som er angitt her over de tre obligatoriske møtene er også den rekkefølges møtene skal gjennomføres i

REIS KAMPEN MOT PEDAGOGISKE HØYSKOLER!

SLÅ TILBAKE ALLE FORBEREDELSESTILTAK TIL DISTRIKTHØYSKOLESYSTEMET !

UTDANNINGA SOM PRODUKTIVKRAFT.

"For å leve må en ha mat, klær osv., for å ha disse materielle goder må en produsere dem, for å produsere dem må en ha produksjonsredskaper og en må kunne produsere disse redskapene og for så å bruke dem. Produksjonsredskapene som man produserer de materielle godene med, menneskene som setter disse redskapene i bevegelse og virkeliggjør produksjonen av disse goder, takket være en viss produksjonserfaring og evne til å arbeide, tilsammen utgjør alle disse elementer samfunnets produktivkrefter". (J. Stalin: Den dialektiske og historiske materialismen)

Monopolenes profittbegjær fører til at det blir storproduksjon innenfor sektorer som gir høyest profitt Gjennomrasjonaliserte storproduksjonsopplegg og varesektorer som gir maksimal avkastning. Stikkord er rasering av jordbruksnæringer, tekstil, skotøy osv. Statens oljeplaner er at denne utviklinga skal skyte fart nå. (Les Røde Fane om oljepolitikken hvor dette konkretiseres og utdypes).

Hvilke konsekvenser får dette for utdanninga?

Som Stalin påviser, er utdanninga en produktivkraft, den har betydning for "menneskenes ... produksjonserfaring og evne til å arbeide" Produksjonsutviklinga reiser krav om en mer "samlebåndsinnstilt" arbeidskraft i stor produksjonen, folk som ikke må beherske alle områder innen f.eks. sveisin men kan gjøre en bestemt sveiseoperasjon. Den reiser økt krav om fleksibel arbeidskraft som raskt kan omskoleres etter konjunktursvingningene på markedet. Den stiller krav om folk som kan administrere trygdene når de sosiale problemene øker sterkt, om folk som utgjør det voksende byråkratiet som kjennetegner kapitalistisk produksjon, men som også skal styrke det statlige diktatiret når arbeidsfolk blir misnøye.

Allmenngrunnskoloring på gymnasnivå og nedskjæring av yrkesutdanninga er en hovedmetode for å løse den motsigelsen som finns mellom på den ene sida utdanningbehovet monopolene har idag og på den andre sida den utdanninga som reelt finnes. Løsninga er kalt enhetsskolen. En av mange forutsetninger for å få denne skolen gjennomført er ei drastisk endring av lærerutdanninga. I høyere utdanning er hovedmetoden for å løse motsigelsen disrtikthøyskolesystemet. Monopolene vil med andre ord øke antallet artianere eller tilsvarende utdanning, øke antallet lærer, løse eller dempe de sosiale problemene, styrke byråkratiet osv. Men de betaler ikke et øre mer enn de blir tvunget til. De er villige til å s kjære drastisk ned på kvaliteten av det arbeidet "akademikerne" skal gjøre i skolen, helse- og sosiaalsektoren osv. Og de vil øke arbeidspresset kvalitativt både for studenter i utdanning, de utdanna akademikere og f.eks. elevene i skolen.

Med andre ord skal strukturrasjonaliseringa av produksjonen samsvare med en tilsvarende strukturendring og beinhard rasjonalisering innafor all utdanning, også den høyere utdanninga. Den skal tjene til å øke monopolenes profitt. direkte ved innsparinger i utdanninga og indirekte ved at utdanninga tilpasses et produksjonsnivå som styrker monopolene. Alt dette betyr entydig at økte byrder veltes på arbeiderne i produksjonen, på elever, studenter osv. Det betyr at når studentene reiser kampen mot denne forverringa, står de sammen med resten av folket mot samme fienden. Prat om at vi opprettholder "privilegier" som vi må oppgi av hensyn til vanlige arbeidsfolk blir reinspikka tull! Det er klassefiendens forsøk på å splitte folk som har objektive interesser av å stå sammen.

HVORDAN RAMMES HØYERE UTDANNING KONKRET?

Det legges opp til en altomfattende strukturendring. Siktemålet er å korte ned utdanningstida der det er mulig, det er å kjøre ulike

utdanningsgrupper sammen i masseundervisning som sparer undervisningskrefter, det er å legge opp til nye fagkombinasjoner som er bedre tilpassa enhetsskolen. Konsekvensene for studentene blir et mye større arbeidspress, lite om i det hele tatt muligheter til faglig fordyping som kan gi progressive grep om ideologiene i faget, langt dårligere yrkesretting av faga som betyr at vi står dårligere rusta i en jobb, oppstykket miljø i utdanninga og økonomiske forverringar både som studenter og som framtidige yrkesutøvere. Metoden staten bruker for å nå sine mål er altså både rasjonalisering av studiene og strukturendringer eller integrering av ulike skoleslag. Strukturen endres fra frittstående universiteter, lærerskoler, tekniske skoler, sosialskoler osv. til distrikthøgskolesystem som ei grunnutdanning i masseomfang (dobling av studenttallet i løpet av 15 år) og en eventuell etterutdanning på et universitet eller en høyskole som NTH, NHH osv.

På disse distrikthøgskolene sitter fysioterapeuter, sosionomer, psykologer og andre på samme forelesning i f. eks. sosialpsykologi. Teknikere realfagstudenter osv. på en forelesning i kjemi, uten særlige hensyn til hvordan lærdommen seinere skal settes om i praksis - metodikk og fagfordyping gis det lite spillerom for. Vekttall (ev. tidsenheter) angir hvilke bestemte fagkombinasjoner du skal ha for et yrke og tida du skal bruke på utdanninga. Et statsdirigert styre overvåker om du holder tritt, og kan bruke økonomiske og disiplinære virkemidler for å presse studentene. Pensuminnholdet legger du sjølsagt ikke opp sjøl, et rasjonelt eksamenssystem krever fellesopplegg etter Gjerdes ideologiske smak. Hvordan kan en lærer med ned til 14 dagerskurs i et undervisningsfag, med en metodikk adskilt fra faget bli en god progressiv lærer?

Svaret er at han skal delvis erstattes med maskinelt utstyr og bli en funksjonærlærer. En sosionom skal bli mindre kasusorientert, mer brukt til å lede administreringa av sosiale problemer i masseomfang. Dette

distrikthøyskolesystemet er med andre ord noe helt annet enn det distrikthøyskolene er idag. De betyr ingen forbedring for noen utdanningsgrupper.

Distrikthøyskolesystemet vil sannsynligvis bli forespeila i den nye stortingsmeldinga. Kanskje blir parlamentet bedt om å legalisere ei innføring av systemet allerede til våren. I mellomtida gjør KUD forberedelser. Eksempler er forsøk på å nedlegge sosialskolen på Bygdøy, innføre sosiallinje på Bodø distrikthøyskole, og i eller første rekke- innføringa av pedagogiske høyskoler. Oppgava nå er å utvikle en bevegelse mot de forberedende tiltaka så raskt som mulig.

DE PEDAGOGISKE HØYSKOLENE (PH)

1/1-75 skal loven om PH iverksettes. Den er et forberedende tiltak til distrikthøyskolene (DH), men også en brekkstang av dimensjoner for staten. Idag er bare 2-3% av studentene inne på PH-skolene. Gjennomføringa av PH betyr at all lærerutdanning, som vil utgjøre ca. 30% av høyere blir samkjørt, integrert i et opplegg som i praksis er et DH-opplegg. Det vil bety nedskjæring av lektorutdanninga til 6 år, adjunktutdanninga til 4 år samtidig som fagkretsen økes betraktelig. Videre stramme KUD-dirigerte pensa, hardere arbeidspress, dårligere sosiale og økonomiske forhold. Dessuten svekka yrkesutdanning fordi faget og metodikken skilles og fordi faglig fordyping slik det er på universitetet idag forsvinner. Mulighetene for å være en god lærer i skolen seinere blir dårligere. Det er elevene, studentene, og lærerne som skal få større arbeidsbyrder, økonomiske byrder og få et senka kulturelt nivå etter monopolenes ønsker.

PH er en av flere forutsetninger for å gjennomføre enhetsskolen, den forutsetninga vi som studenter kan gjøre noe med.

PH er et hardt angrep mot alle lærerstudenter på universitetet, på lærerskolene og på distrikthøyskolene idag.

Utover det er PH ikke bare nøkkelen, men hele kjelleren og vel så det i bygget som skal hete DH-systemet. Det vil svekke de andre student-

gruppenes posisjoner mye om lærerstudentene blir feid inn i PH-systemet. Dette er grunnene til at Politisk Utvalg i NKS har stilt parolen "Slå tilbake PH-skolene" som den viktigste for oss nå å sammensveise lærerstudentene rundt, og å få støtte fra andre studentgrupper på. Kampen mot DH-systemet blir utvilsomt langvarig, og vil få mange former. Vi kan lære av EEC-kampen. Da reiste vi først kamp mot de forberedende tiltaka, men hadde samtidig klart for oss at folkeavstemninga var den avgjørende styrkeprøven. På den måten kunne vi konkretisere for massene hvilke konsekvenser EEC ville få. Hadde vi tapt avstemninga ville neste skritt være kamp mot ulike framstøt, for å melde oss ut. Parallellen nå er: bekjemp de forberedende tiltaka, propagander mot DH og vær forberedt på langvarig kamp!

MERE OM DE PEDAGOGISKE HØYSKOLENE.

Sommerleirene startet diskusjonen på lærerutdanninga som det mest brennende for oss eller som vårt viktigste kampavsnitt nå. Diskusjonene har konsentrert seg om den nye lærerutdanningsloven og pedagogiske høyskoler og konsekvensene dette vil få for lærerstudenter ved universitet og lærerskoler. Politisk utvalg i NKS har oppsummert disse diskusjonene og videreført dem på noen punkter. Konklusjonene vi har trukket bør diskuteres grundig i alle lag.

Vi er mot Pedagogiske høyskoler i sin helhet, - ikke bare mot enkelte deler av den mens vi forsvarer "progressive" sider ved loven. Dette er ut fra at kjerna i hele loven er:

- 1) rasjonalisering av studentenes arbeidssituasjon som er mer enn hard nok fra før.
- 2) faglig forringing og et hardt angrep mot yrkesutdanninga til lærere
- 3) den undergraver liberale trekk i universitets- og lærerskoleutdanninga som spiller en progressiv rolle i dag.

Et argument for loven som lærerlaget står på, er at den betyr en styrking av lærerskoleutdanninga med ett år, fra to til tre års utdanning og at den åpner for videreutdanning til adjunkt med ytterligere ett år og til lektor med 6 års utdanning.

Men lærerlaget har hittil oversett at denne utvidinga samtidig betyr at lærerne skal undervise på et høyere skoletrinn, et skoletrinn de er langt dårligere kvalifisert for enn de som hittil har rekruttert disse lærerpostene nemlig universitetsutdanna lærere. Den utvida kompetansen vil bli utnytta av KUD til å fortrenge den faglig mye bedre utdanninga som finnes på universitetene i dag. Pedagogiske høyskoler betyr ikke først og fremst styrking av lærerne i barneskolen, men i praksis senking av lærerkvaliteten i gymnaset og ungdomsskolen! Og pedagogiske høyskoler betyr tidsenheter og et mangfold av emnekretser som forverrer studentenes situasjon kvalitativt i forhold til i dag, først og fremst i forhold til universitet.

ene, men og i forhold til lærer-skolene. Å hevde at loven har progressive sider som vi kan god ta, men enkelte feil, er for det første å feilvurdere kjerna i loven og for det andre å bite på de sukkerkulene staten legger fram for at vi skal svelge hele den vonde PH-skolen.

Loven er en helhet og vil fungere som en helhet. Ottosen-komiteen, lønnsoppgjøret osv. hadde også visse trekk som var et framskritt, men som ikke kunne ses som annet enn deler av en helhet.

RASJONALISERING

Pedagogiske høyskoler betyr et opplegg med en mengde mindre fagkretser de to første åra. I småfag er det meninga at vi skal undervise i skolen med ned til 14-dagers-kurs.

Systemet med vekttall eller tids-enheter har vi rikelig erfaring for betyr dødsens hardt arbeidspress. Med dette våpenet fyller KUD raskt hele dagen med hard lesing, obligatorisk undervisning og få muligheter til mer enn overflatisk tilegnelse av stoffet.

På pedagogisk høyskole kan man ta fordypningsfag på halvår.

I dette gjennomrasjonaliserte fagopplegget blir det lite overskudd til og små materielle muligheter til faglig fordyping, å vurdere borgerlig ideologi, gjøre sjølstendige opplegg som kan komme til nytte i folkets kamp osv. Økonomiske midler og trusler om utvisning er eksempler på hvordan KUD kan presse dette igjennom.

Utover at vi står dårlig rusta med 14-dagerskurs og halvårsheter når vi kommer i skolen, legges det opp til å skille metodikken fra fagene. Årsaken er sjølsagt at en psykologistudent som skal på samme forelesinga, ikke har bruk for mer enn faget, at det er urasjonelt med det opplegget som finnes på lærerskolene i dag.

Pedagogisk høyskole åpner nemlig for integrering med annet enn lærerstudentene og viser på denne måten at det er ment som fundamentet i et DH-system.

Senking av studielengden, små muligheter for fagfordyping, skille av fag- og metodikk er harde angrep på yrkesutdanninga.

Utdanninga skulle tradisjonelt være en sjølstendig institusjon i samfunnet. Den skulle kontrollere og være kritisk i følge borgerlige liberale tradisjoner fra forrige århundre. Trekk av dette henger igjen i dag og hindrer statens planer. I første rekke gjelder det den relative autonomien til styringsorganene på universiteter og lærerskoler, det gjelder muligheten på universitetene til å velge en fagkrets som ikke bare har fag som er direkte matnyttige og til fagfordyping og det gjelder en sjølstendig forskningsfunksjon. PH-loven raserer disse trekkene ved lærerutdanninga. Den angriper styringsstrukturen med et styre for pedagogiske høyskoler hvor KUD og fylkesmyndigheter har flertall og et reglement som gir disse styringsorganene stor makt over studentene. I forhold til situasjonen i dag svekker dette våre posisjoner. -

"Luksus"-kombinasjoner i faga blir ikke godkjent, de mindre faga blir redusert i vekt og mulighetene for fagfordyping blir drastisk mindre. Vi må forsvare disse liberale trekkene!

En avgrensning: Statens angrep er i første rekke en struktur-rasjonalisering og rasjonalisering av arbeidssituasjonen for lærerstudentene, ikke et i hovedsak et angrep på våre demokratiske rettigheter.

PAROLER

Vi reiser parolen mot PH-skolen. Hvilke trekk ved PH mobiliserer vi særlig på? Parolene må avledes av vår analyse om hva som er kjerna i angrepet. I hovedsak må vi ta utgangspunkt i et forsvar av de nåværende ordningene, sjøl om vi på langt nær mener de er bra, tvert om bryter de temmelig grunnleggende med den typen lærerutdanning vi legger opp til under sosialismen. Vi forsvarer en

type borgerlig lærerutdanning mot en annen type borgerlig lærerutdanning som innebærer et hardt angrep på studenter, elever og det arbeidende folket.

Vi krever at det skal gis 1 års undervisning i fag vi skal undervise i i ungdomsskolen og 1½ års utdanning i fag vi skal undervise i i gymnaset/"videregående skole"

Vi krever at adjunktutdanninga skal være 5 år.

vi krever at lektorutdanninga skal være 7 år.

Vi krever at lektorutdanninga skal bygge på adjunktutdanninga og ha minst to års fagstudium i et fag.

Vi forsvarer universitetsgradene cand.mag og cand.phil/real osv. som de er nå, mot uthuling.

STATSBUDSJETTET.

Er høstens statsbudsjett det viktigste framstøtet mot lærerstudentene?

Nei. Loven som er vedtatt, betyr strukturendringer utafor universitetene som vil slå hardt inn på universitetene. Blir den

satt ut i livet, stiller den universitetet overfor valget: 1) bli en fortidslevning uten studenter med hensyn til lærerutdanning,

2) se "realistisk" på saka og gjennomføre Ottosen-komiteens verste intensjoner, innføre vekttall og øke fagkretsene osv. Om PH-skolene står der, kan argumentet på universitetene bli at "visst er vekttall ille, men det er bedre enn nedlegging og innordning direkte i PH-skolene". Opprettes PH, vil posisjonene for kamp bli svært vanskelige på universiteter. Bare idealister tar en universitetsutdanning som 1) tar lengre tid enn PH og 2) stiller dårligere i konkurranse om arbeid enn PH-utdanna lærere.

Denne loven skal iverksettes nå, og sjøl om statsbudsjettet blir et hardt slag, får det allikevel mindre konsekvenser enn loven for lærerstudentene.

Samtidig er statsbudsjettet en god anledning til å propagandere statens hensikter med den høyere utdanninga. Det stiller lærerstudenter på universitet og lærerskoler overfor oppgaven å utnytte opinionen mot budsjettet til å styrke kampen mot PH-skolene. Skal vi få gjennombrudd, må kreftene settes inn der det er mest bruk for dem.

ER VI IDEOLOGI PRODUSENTER ?

Sitatet er uklart, men likevel kan praksisen til SV-ledelsen si en del om hva de mener. Mange av de som leder SV-studentene stiller fagkritikk som studentenes viktigste kampoppgave på lærestedene, viktigere enn kamp mot pedagogiske høyskoler, distriktshøyskoler, økonomisk forverring osv.

Vi må forstå sitatet som at det å produsere ideologi karakteriserer, er det viktigste kjennetegnet, ved studentene. Dette er viktigere enn tilegnelsen av naturlover og lover om samfunnsforhold osv. Kommunistene avviser et sånt synspunkt. Det bryter med den historiske materialismen og bygger på idealistiske forestillinger om samfunnsforholda.

Utdanninga karakteriseres først og fremst ved å være en produktivkraft, ikke en del av overbygninga. Vi bør diskutere innholdet av de faga vi har, med folk som hevder sånt som dette. Det vil avdekke at vi tilegner oss kunnskaper om matematikk, om språk, om fysikk, kjemi, trygdeordninger, fysiologi osv. som skal tjene produksjonen. Vi arbeider ikke i særlig grad med å utvikle og fornye den borgerlige ideologien.

Kanskje hevder de at det karakteristiske ved studenter er at de primært er formidlere, bærere av borgerlig ideologi. Heller ikke her råker de sannheten særlig treffsikkert. Er ikke borgerlig ideologi herskende i vårt samfunn? Dominerer den ikke den overveiende delen av befolkninga? I så fall, er det noen grunn til å slå fast at studentene inngår som en del av befolkninga? Dette er i beste fall platte selvfølgeligheter.

Vi må derfor avvise fagkritikk som noen hovedlinje.

Folk som stiller ei sann linje, har ikke forstått statens klassekarakter og kontroll med utdanninga. Utdanninga er

bundet til staten med tusen bånd, de økonomiske er blant de viktigste. København-universitetet er et godt eksempel på dette i praksis. En stund utvikla studentene alternative pensa og mye ideologikritikk og jobba etter denne linja som SV har sammenfatta. Resultatet var at de ikke så og klarte å møte angrep fra den danske staten som innførte et gjennomrasjonalisert undervisningssystem som overhodet ikke ga rom for noen kritisk virksomhet. Slik går det når ei politisk linje baserer seg på drømmen om ei rød øy i et kapitalistisk hav framfor den virkeligheten vi befinner oss i.

På den annen side bør det understrekes at kommunistene alltid har mentat studentene har en spesiell mulighet til ikke bare å kritisere faget, men å bekjempe den borgerlige ideologien som preger faga, å gjøre undersøkelser som kan komme klassekampen direkte til gode. Dette har vi gjort, dette vil vi utvikle. Men vi vil ikke gjøre det til noen hovedsak eller erstatning for kampen mot statens utdanningspolitikk.

DET ER IKKE NOK Å HA EI RIKTIG LINJE!

Vår viktigste oppgave innenfor interessekampen nå er å hindre iverksettelsen av de pedagogiske høyskolene. Ifølge loven om lærerutdanning skal iverksettelse skje fra den 1.1-75. Det er lite sannsynlig at staten selv med stort press fra studentene vil trekke loven tilbake innen 1.1-75. Men det betyr ikke at kampen mot PH er slutt ved årsskifte. Vi må reise en politisk motstand som gjør det vanskelig for staten å iverksette hele eller deler av systemet med de pedagogiske høyskolene. Av erfaring vet vi at en svak og spontan motstand ikke fører fram. Det må bygges opp en front av varig karakter med utgangspunkt i alle studenter som er i lærerutdanning og som på litt sikt trekker med de andre studentgruppene. Denne fronten bør allerede denne høsten aksjonere mot de pedagogiske høyskolene (PH). Politisk Utvalg i NKS går inn for at det skal holdes en landsomfattende aksjonsdag mot PH i slutten av oktober. Nærmere om innholdet av aksjonsdagen må det tas stilling til etter at bevegelsen mot PH har kommet igang.

Hvordan skal vi greie dette?

I den situasjonen vi nå er i er det viktig å studere det Stalin på SUKRAHNS kongress sa om vilkårene for gjennomføringen av partiets linje "Noen tror", sa Kamerat Stalin, at det er tilstrekkelig å utarbeide en viktig partilinj, å proklamere den sånn at alle får kjennskap til den, å fjerne den i allmenne teser og resolusjoner og stemme i enhet for den, og så vil seieren komme av seg sjøl, så og si spontant. Dette er sjølsagt uriktig. det er en stor villfarelse. Slik kan bare uforbedelige byråkrater og kontorrotter tenke... " Det er altså ikke nok å ha ei generallinje - vi må også ta alvorlig på å utvikle metoder for å nå målet.

Hva krever den situasjonen som vi idag har blant studentene. Den kan velkjent sies å være :

- lærerskolestudentene har vært ute i kamp mot deler av PH og de har en egen organisasjon i spissen for kampen de fører, nemlig LNL.
- De fleste universitetsstudenter vet lite eller ingenting om PH, og de har heller ingen interesseorganisasjon av den typen lærerskoleelevene har til å lede an i kampen idag.
- studenter ved andre skoleslag som sosialistiske o.l. har i løpet av den siste tiden fått en del kamperfaring og flere har skikkelige interesseorganisasjoner. Flere av skolene står altså bedre rusta enn størstedelen av universitetsstudentene.

Dette betyr at behovet for propaganda om virkningene av PH er enormt. Propagandaen må være enkel og konsentrere seg om de viktigste virkningene av PH

Videre må den ta utgangspunkt i de lokale kampkravene, dvs. kampkrav som uten vanskeligheter kan settes i sammenheng med kampen mot PH. For eksempel må vi bruke statsbudsjettet til å belyse virkningene av PH. Statsbudsjettet vil for lærerutdanningas vedkommende ganske sikkert legge opp til iverksettelsen av PH. Alt som har denne funksjonen ved statens budsjettpolitikk må brukes som utgangspunkt for propaganda mot PH. For de studentene som ikke rammes direkte av PH, som f. eks. helse, administrativ og teknisk utdanning er det viktig å bruke den propagandaen som kommer i forbindelse med PH til å øke forståelsen for distrikthøyskolesystemet som all utdanning med noen tid skal inn i. Videre må disse skoleslaga bruke distrikthøyskoleforberedende tiltak som. f. eks. nedlegging av sosialskolen på Bygdøy som utgangspunkt for propaganda mot PH. Å slå tilbake slike forberedende tiltak er av avgjørende betydning for om staten skal greie å gjennomføre planene den har for all høyere utdanning.

Hvilke virkemidler skal vi ta i bruk for å få ut denne propagandaen? Her kan nevnes: veggaviser, løpesedler, aviser, massemøter, kultur, massekonferanser, mindre aksjoner osv.

Erfaringene fra EEC-kampen var at massekonferanser var et viktig middel til å få ut politikken. Verken veggaviser eller løpesedler kan erstatte massekonferanser. Men samtidig er det sann at grundig mobilisering til massekonferanser må gjøres ved veggaviser osv. Politisk Utvalg i NKS har gått inn for at det skal holdes massekonferanser over hele landet i løpet av høsten. Massekonferansene skal være det viktigste mobiliseringsgrunnlaget for aksjonen som skal holdes senere på høsten. Konferansene skal i hovedsak ta opp kampen mot PH.

LNK og NSU har vedtatt at de skal gå sammen om å holde massekonferanser denne høsten, og det synes vi er bra. Men vi må ikke forlite oss på at dette skjer, så vi må derfor arbeide som om vi skulle holde disse konferansene.

Så litt om ^(mindre) aksjoner som middel til å få ut propagandaen. Den viktigste aksjonen denne høsten er fellesaksjonen for alle i slutten av oktober. Men det betyr ikke at lærerskolestudentene for eks. ikke skal holde mindre aksjoner (lokalt) mot deler av PH

Forutsetningen for at disse aksjonene skal ha den tilsiktede hensikt er at det er oppslutning om den fra aktivistene på stedet.

Så til slutt. Planlegging og skikkelig disponering av kader, ikke delegere bort interessekampen til en i laget som ikke har noe annet å gjøre, er helt nødvendig for at vi skal greie å nå målet, nemlig gjennomføre en landsomfattende aksjon mot PH i slutten av semesteret.

Den foreløpige faseplanen for interessekampen ser altså slik ut.

1. Innen utgangen av sept. holde storlagsmøte på interessekampen jfr. det som er sagt under høstplanen.
2. holde massekonferanser innen 15 oktober.

Før dette tidpunktet bør vi ha holdt et massemøte om interessekampen. Det kan for eks. holdes i studentersamfunnets regi der det er mulig.

3. Aksjonsdag i slutten av oktober.

Studier: Om folkefronten side. 34-39.

Mao: Metode for ledelse og Sørg for massenes velferd- fest
oppmerksomheten på metodene.

SPØRSMÅL TIL LAGSDISKUSJONENE⁶

1. Drøft hvordan utdanninga på skolen eller instituttet dere er organisert på tjener produksjonen til monopolene. Bruk diskusjonene fra leirene til å trekke med dem som ikke var der på konkrete analyser
2. Hvordan samsvarer deres erfaringer med påstandene om at dere er produsenter av ideologi. Hvem produserer ideologi i Norge?
3. Drøft om pedagogiske høyskoler har progressive trekk for deres studentgruppe. Er det riktig å si at dette er sukkerkuler for å få oss til å svelge hele den pedagogiske høyskolen? Er det riktig å reise parolen om å avvise PH? I tilfelle-hvordan skal vi reise denne i frontene?
4. Drøft de frontparolene som er lagt fram i kampen mot PH. tår de i motstrid til studentenes interesser på noe punkt? Rammer de kjerna i de pedagogiske høyskolene?
5. Er det riktig at statsbudsjettet skal prioriteres under kampen mot PH for lærerstudenter? Hvilke andre PH forberedende tiltak finnes hos dere som er under lærerutdanning?
6. Drøft de viktigste framstøtene mot skolen/instituttet og vurder hvordan de er i forhold til en integrering i distrikthøyskolesystemet.
7. Hvilke paroler menet laget er de viktigste å reise på skolen instituttet i høst?
8. Hvilke tiltak kan gjøres for å styrke propagandaen og agitasjonen vår?
9. Hvilke målsettinger stiller vi når det gjelder massemobilisering?

OM VÅRT ARBEID I NSU.

Denne artikkelen er forfattet av en kamerat i sentralstyret etter diskusjon i Politisk Utvalg. Den uttrykker ikke nødvendigvis på alle punkter FUS linje.

Da vi marxist-leninister tok initiativ til FSF og begynte å drive interessekamp blant universitetsstudentene i 68 brydde vi oss lite om Norsk Studentunion (NSU). Organisasjonen var på den tida fullstendig dominert av reaksjonære - høyrefolk og høyre-sosialdemokrater. Istedenfor å slåss mot vindmøller i NSU valgte vi - riktig tror jeg - å organisere de mest framskredne aktivistene på et klart politisk grunnlag i FSF og gjennom denne fronten reise kampen.

Samtidig var det islett av feilaktig "venstre"sekskterisk tenking i politikken vår. Vi tenderte til å mene at NSU nødvendigvis måtte være reaksjonært, at organisasjonen var uløselig bundet til monopolkapitalens stat osv. Vi hadde liten tro på at NSU noensinne kunne vinnes for en progressiv politikk og bli et våpen for studentenes kamp.

Da vi etterhvert begynte å stille til valg i NSU skjedde dette ikke på grunnlag av særlig grundig diskusjon. Resultatet har vært at vi ofte har vært i villrede om viktigheten av dette arbeidet, og at arbeidet har vært drevet med usikkerhet og ulyst. La meg i fleng ta noen av svakhetene av arbeidet de seinere åra: Vi har ofte ikke utarbeidet skikkelige programmer, men isteden rasket sammen paroler og programposter i siste liten. Vi har ikke brukt plattformen vi stiller til valg på til klart å stille de viktige spørsmåla i interessekampen og studentbevegelsen ellers. Vi har i liten grad drevet målbevisst arbeid for å stille på reelt frontgrunnlag, og ofte trukket alt for få uorganiserte med i arbeidet. Og ikke minst: Vi har ikke virkelig drevet en valgkamp som kunne skape interesse for interessekampen og vår politikk i massene. Ofte har valgene kadremessig vært alt for lavt prioritert - det har ikke vært uvanlig at kandidater har blitt stilt bare fordi de var "ledige på markedet" - uten hensyn til politisk nivå, erfaring osv.

Dette må det bli slutt på!

Uansett hva vi gjør er NSU en viktig faktor i studentpolitikken. Om de reaksjonære behersker NSU har vi erfaring med at organisasjonen kan fungere direkte reaksjonært, fungere mot studentenes interesser. Og slik det er i dag - der SV stort sett dominerer NSU ved å støtte seg på de reaksjonære - er NSU trass endel progressive standpunkter i uhyggelig grad en byråkratisk papirtiger. Den gjør lite galt, men lite i det hele tatt.

Et progressivt NSU som er knytta til grunnplanet i studentbevegelsen vil kunne bety svært mye. Den vil kunne uttale seg med meget stor autoritet på studentenes vegne. Den vil kunne reise initiativ i mange viktige interessekampsaker. Den vil ha store ressurser og kunne yte stor bistand til lokale kamper. Den har et blad som kan bety mye. Den kan klare seg uten statsstøtte om det blir påkrevd. Den kan styrke båndene mellom alle utdanningsøkende. Om dette skal bli en realitet, må iallfall to viktige forutsetninger oppfylles: Organisasjonen må knyttes til grunnplanet lokalt - og spesielt til aktivistene. Og videre: det støvete papirmølle-preget på sentralt hold i NSU må vekk.

Hvordan kan så NSU avbyråkratiseres?

Om dette har det vært endel diskusjon og delte meninger i laga. Noen har ment at det riktige var å omorganisere NSU til en organisasjon med individuelt medlemskap etter mønster av LNL, med basisgrupper som leder arbeidet lokalt. (I dag har alle studenter obligatorisk medlemskap i NSU - kongingenten bevilges fra Samskipnadene fra semesteravgifta.) Andre har ment at det riktige er å beholde NSU med samme organisasjonsform som nå, - men at det må legges stor vekt på å få valgt virkelige interessekampaktivister - ikke partipolitikere - fra grunnplanet, og at delegatenes arbeid mellom landstinga må styrkes. Nok en mulighet er en form for frontorganisering innenfor NSU - med sikte på å samle aktivister til kamp for avbyråkratisering av NSU og for å kunne ta initiativ i interessekampen på grunnplanet uavhengig av NSUs byråkratiske apparat.

Det denne diskusjonen gjelder, er hva som skal være vår strategi i NSU-arbeidet, - hvilke langsiktige mål vi har. Å løse spørsmålet krever en skikkelig diskusjon, og sentralstyret vil legge fram materiale til en slik diskusjon så snart som mulig.

Før vi kan få løst disse langsiktige spørsmålene er vi imidlertid nødt til å ta stilling til en ting:

HVA SKAL VI GJØRE I VALGA I HØST?

Politisk Utvalg har drøftet dette, og vedtatt å gå inn for frontlister under et felles navn og med et felles program for hele landet. Vi foreslår denne valgfronten kalles PROGRESSIV FRONT I NSU. Det vil snarest bli utarbeidet et sentralt valgprogram og agitasjonsmaterieil. Når programmet foreligger bør laga arbeide for å knytte til seg progressive - organiserte som uorganiserte - på basis av programmet. Noen steder kan det komme på tale å danne grupper, andre steder å trekke inn eksisterende lokale interessekampgrupper, andresteder igjen vil dette være vanskelig. Uansett: Det viktige er at laga prøver å gi listene reell frontkarakter. SV-folkas holdning til et slikt tiltak vil antakelig variere. Prøv å få dem med. På noen steder foregår det i dag samarbeid mellom oss, SV o.a. lokalt under ulike navn og på ulike grunnlag. Trolig vil det i mange fall være riktig å holde fast ved disse tiltaka dersom de fungerer OK.

Denne linja betyr flere fordeler sett i forhold til vårt arbeid de siste åra:

- 1) Den vil dempe den tendensen det har vært endel steder til at NSU-valga blir reine partivalg (SV mot NKS mot DKSF ...) og vil gi bedre rom for å trekke aktivister lokalt med.
- 2) Den vil gi oss muligheten til å agitere vår linje i interessekampen bredt i samband med valga ved hjelp av sentrale program, annen agitasjon, åpne konfrontasjonsmøter på et fakultet osv. Dette vil øke interessen, hindre valg etter "stortingsvalg-skillelinjer" og gi oss økte muligheter for å nå ut med ei enhetlig linje og slåss for den.

Hva slags program?

Jeg skal skissere kort omtrent hva slags program jeg trur en slik Progressiv Front i NSU bør stille på. (Dette er bare et overflatisk riss - mer kommer). Programmet bør ta utgangspunkt i de viktigste sakene i interessekampen og skyve dem i forgrunnen.

Nei til Lærerutdanningslova!

Nei til Pedagogiske Høyskoler!

Bekjemp all rasjonalisering og strukturrasjonalisering av studiene!

Nei til vekttall, halvårsenheter og annen oppstykking!

5-års adjunkt- og 7-års lektorutdanning!

Minimum 1-års utdanning i faget for ungdomsskoleundervisning!

Minimum 1½-års utdanning i faget for gymnasundervisning!

Nei til all lukking!

Gjeldsbyrden knuger - nei til rentesøking!

Økt stipendandel!

Nei til økt semesteravgift! Nei til husleiesøking!

Stans million-nedskjæringene - nei til budsjettinnstramming!

Ledige stillinger må besettes! Ingen innstramming i hjelpe-
lærerbudsjettene!

Forsvar den sjølstendighet universitetene har - nei til stats-
diktat!

Bruk faget i folkets tjeneste!

Bekjemp reaksjonært sludder i pensum!

Bedre vilkår for kollokvier og seminarer!

Styrk sambandet forskning - undervisning!

Nei til reaksjonær oppdragsforskning!

Nei til atskilt forskerutdanning!

Avbyråkratiser NSU - aktivistene i ledelsen!

NSU må støtte alle aksjoner som tjener studentene - nei til
kaketeorien!

Styrk delegatgruppenes arbeid mellom landstinga!

Bruk en større del av NSUs ressurser til aksjoner og utadretta
formål!

Nei til Studenttingene som "grunnplan" for NSU!

Isoler de reaksjonære i NSU - enhet mot høyre!

Støtt kvinnes krav om sjølbestemt abort!

Flere dagjempler for studenter og ansatte!

Nei til kvinnediskriminerende låne- og stipendregler!

Bekjemp kvinneundertrykking i pensum og undervisning!

Støtt Kvinnefronten!

Støtt kravet: Lik rett til utdanning for kvinner!

Seier for FNL - støtt Solkom! Anerkjenn PRR!

NATO ut av Norge!

Alle fremmede tropper ut av Europa!

Sovjet ut av Tsjekkoslovakia!

Forsvar norsk folkemål og kultur!

Enhet mellom alle utdanningssekende - DUK bør bli et LO for
ungdom i utdanning!

Enhet studenter-lærere-ansatte mot statens og monopolkapitalens

rasjonaliseringsframstøt!

Enhet studenter-arbeidere under arbeiderklassens ledelse!

Støtt arbeiderklassens streikekamp!

- - -

Dette risset er antakelig mangelfullt. Gode tilleggssforslag mottas med takk. Det vil sjølsagt være nødvendig å gjøre lokale tilleggsprogrammer utfra situasjonen lokalt. Som sagt: Dette er bare foreløpig. Fullt program kommer!

Fram for en offensiv og politisk NSU-valgkamp!

Driv de reaksjonære tilbake!

b.

FORSLAG TIL SPØRSMÅL TIL DISKUSJONEN OM NSU

1. Er det riktig av kommunistene å stille tilvalg i NSU? Hvilke krav til innsats må vi stille for at det skal være en god ting?
2. Drøft risset av parolegrunnlag. Diskuter lokale paroler som må med. Er det riktig å stille som front og ikke som NKS? Drøft dette i lys av hvor bredt vi realistisk kan mobilisere.
3. Hvordan skal valkampen organiseres på instituttet.

VIKTIG STUDIEMATERIALE TIL INTERESSEKAMPDISKUSJONEN

- Norges Offentlige utgreiinger nr. 36 om Høgre utdanning på østlandet
Spesielt sammendraget på side 95 og 7 sider utover.
- Lov om lærerutdanning og grunnngjeving i Odelstingsproposisjon
nr. 36 (1972-73) Spesielt side 119-129.

STYRK ABORTKAMPEN!

Kampen for sjølbestemt abort går nå inn i en avgjørende fase. I denne situasjonen har Politisk Utvalg i NKS's sentralstyre vedtatt følgende uttalelse:

- Den norske abortloven er en klasselov. Den rammer først og fremst arbeiderklassens kvinner, som ikke har mulighet til å betale høye legehonorarer for å få gjennomført illegale aborter, som ikke er informert om saksgangen i abortsøknader, som aldri har hatt mulighet til forsvarlig prevensjonsveiledning.

For kvinner under høyere utdanning er uønsket svangerskap en alvorlig trussel mot deres studiesituasjon og deres mulighet til å få arbeid etter endt utdanning.

Abortmotstanderne forsøker å framstille saka som et spørsmål om å ta liv. Men det realitetene dreier seg om er hvem som skal ta avgjørelsen om svangerskapsavbruddet: Den abortsøkende kvinnen eller legen. Borger-skapets kvinner har alltid hatt denne retten, nå gjelder kampen om også arbeiderkvinnene skal ha den. Det grunnleggende kravet er derfor: Lovfesting av retten til sjølbestemt abort. Samtidig må det frivillige rådgivningsapparatet for abortsøkende kvinner bygges ut.

- Den nåværende abortlovgivinga, og et forslag om sjølbestemt abort skal snart behandles av Stortinget. Situasjonen i Stortinget er uklar, men det må være helt klart at saka ikke avgjøres der. Seier eller nederlag i denne kampen er helt avhengig av masseaksjonene utafor parlamentariske organ. Ved å mobilisere bredt og enhetlig er seieren innen rekkevidde. Samtidig må vi kreve av SV's og DNA's stortingsgrupper at de overholder valgløftene og stemmer kollektivt for lovforslaget.

- Studentene har en viktig plass å fylle i kampen for sjølbestemt abort. I EEC-kampen viste studentene evne til å ta en rekke initiativ som styrket hele folkets kamp. Den samme rollen kan og bør vi spille også i abortkampen. Gjennom dette arbeidet kan også kvinnebevegelsen på de høyere lærestedene bli knytta nærmere til bevegelsen blant resten av det arbeidende folkets kvinner. Kampen vil bli hard. Mot oss står bl.a. "Folkeaksjonen mot selvbestemt abort" som har store pengemidler til disposisjon for å spre sin reaksjonære propaganda.

NKS vil ikke ta initiativ til noen egen abortaksjon, men vil i første rekke gå aktivt inn for å styrke det arbeidet Kvinnefronten og andre kvinnegrupper har satt igang. Men skal store deler av studentene kunne trekkes med i arbeid og aksjoner, kreves det breiere organisering enn det kvinneorganisasjonene sjøl er istand til å gjøre.

Vi vil derfor mobilisere våre medlemmer til å ta opp abortspørsmålet i alle sammenhenger: I Norsk Studentunion, i Fellesrådet for Sosialskele-studenter, i student- og elevsamdunn og på almannamøter. Vi vil også rette en oppfordring til andre politiske studentlag om å vedta støtte til kravet.

- Å samle brei, organisatorisk støtte bak kravet om sjølbestemt abort er en viktig side i abortkampen. Men blant alle dem som ikke har noen fast tilknytning til disse organisasjonene finnes det mange som har tatt et riktig standpunkt til abortkampen. Også disse bør trekkes med.

- Vi vil derfor arbeide for å intensivere Kvinnefrontens underskrift-innsamling.

- Vi tror konfrontasjonsmøter mellom tilhengere og motstandere av sjølbestemt abort mange steder kan føre til større mobilisering og entusiasme. Der det er mulig vil vi arbeide for at Kvinnefront-grupper tar initiativ til slike og liknende arrangementer.

- Skal kampen for sjølbestemt abort komme på offensiven, må den ut på gata og vise sin reelle styrke. Der dette er mulig vil vi arbeide for at Kvinnefronten og andre grupper tar initiativet til fellesdemonstrasjoner til støtte for kravet.

En seier i abortkampen vil bringe kvinnebevegelsen i Norge og dermed hele klassekampen et godt stykke framover.

SEIER I KAMPEN FOR SJØLBESTEMT ABORT!

POLITISK UTVALG.

TIL OPPFØLGING AV VEDTAKET

-Denne uttalelsen er ekstern. Den både kan og bør spres i så stort omfang som mulig.

- Det understrekes at NKS ikke skal sette igang noen egen abortkamp. Dette ville bryte med en rekke av våre frontprinsipper. Vi skal bruke abortkampen for å styrke Kvinnefronten som organisasjon, og det betyr bl. a. at så mye som mulig av alle initiativ bør gå gjennom Kvinnefronten. Dette innebærer at fraksjonen i KF-gruppene må diskutere vedtaket spesielt grundig, og legge opp en plan i tråd med retningslinjene vedtaket trekker opp. Det bør i størst mulig grad være KF-gruppene som tar initiativ overfor andre organisasjoner, almannamøter osv. Men det påligger kameratene i NSU/ INL/FR -fraksjoner å sørge for at vedtaket følges opp på deres områder. Men abortkampen er hele bevegelsens sak. Som ett minimum vil vi derfor oppfordre alle kamerater til å samle inn underskrifter til støtte for kravet. (Lister fås ved henvendelse til KF sentralt).

Det er ikke likegyldig hvilken politikk vi kjører fram i abortkampen. Den første delen av vedtaket trekker opp NKS' politiske grunnlag for abortkampen. Vi bør slåss for at størst mulig deler av fronten slutter opp om denne linja.

Til slutt noen ord om prioriteringa: Abortkampen er definitivt prioritert under interessekampen. Dette innebærer at det ville være gærnt å bruke t. eks. hele lagsmøter til å diskutere opplegget for aksjonen. Styrene bør diskutere både arbeidsfordeling og konkretisere prioriteringa): hvordan abortkampen kan gjennomføres forsvarlig, uten at den svulmer opp til å bli en hovedoppgave.

Kamerat i Kvinneutvalget.

STYRK SALGET AV RØDE FANE PÅ DE HØYERE LÆRESTEDENE!

Røde Fanes økonomi er dårlig.
Røde Fane skal om kort tid
sette igang en kampanje
for å øke antall
abonnenter og øke
løssalget.

Derfor bør alle
medlemmer av NKS
som ikke er
abonnenter snarest
tegne abonnement.
Gå sammen om å lage
gruppeabonnenter.

BRUK NESTE NUMMER
SOM ER OM SOSIALIMPERIALISMEN
TIL Å STYRKE SALGET AV RØDE FANE
PÅ DE HØYERE LÆRESTEDENE

STYRK DEN KOMMUNISTISKE PROPAGANDAEN! "HVA MÅ GJØRES" TIL ALLE PROGRESSIVE!

Aviser betyr mye i propagandaen.

Propaganda og agitasjon har alltid spilt en helt sentral rolle i kommunistisk arbeid for å lede arbeiderklassen og folket fram mot den sosialistiske revolusjonen. I en tale til redaksjonsstaben i "Shansi Suiyan Dagblad" sier Mao Tsetung (store hvite s.260):

Politikken vår må ikke bare gjøres kjent blant lederne og kadrene, men også blant de brede massene..Et grunnleggende prinsipp i marxismen-leninismen er å gjøre massene i stand til å kjenne sine egne interesser og forene seg for å kjempe for sine egne interesser. Avisenes rolle og makt ligger i den muligheten de har til å bringe partiets program, partilinja, partiets allmenne og spesielle politikk, dets oppgaver og arbeidsmetoder ut til massene på en rask og effektiv måte.

I diskusjonene i Russland i begynnelsen av vårt århundre, presiserte Lenin viktigheten av en avis i oppbygginga av det sos.dem.partiet:

Etter vår mening må utgangspunktet for virksomheten, det første praktiske steget til å danne den ønskede organisasjon og derav den ledetråd som vi må følge for uavlatelig kunne utvikle, fordype og utvide denne organisasjon være å skape en allrussisk politisk avis...Uten den er det umulig å systematisk gjennomføre den prinsippfaste og allsidige propaganda og agitasjon, som er sosialdemokratiets stadige og hovedsaklige oppgave og som er en særskilt brennende oppgave nå, da interessen for politikk, for sosialismens spørsmål er vekket i de brede befolkningslag.

(Sovjetunionens Kommunistiska Parti(bolsjevikernes)historia,s.44)

Vi har i dag en nystarta organisasjon,Norges Kommunistiske Studentforbund. Det er ingen svak organisasjon,tvert om. Klassefienden fryser på ryggen når den hører oss, opportunisten av alle alag skjever i buksebeina. Men vi er verken store nok eller sterke nok. NKS' 1.lands-

møte stilte oppgava å utbygge NKS til en kommunistisk masseorganisasjon for studenter. Det er ingen liten oppgave. Den kan ikke delegeres til noen få ledende kamerater. Det er hele forbundet, alle medlemmenes sak. Hvordan? I artikkelen om noen spørsmål vedr. metoder for ledelse, sier Mao:

I alt det praktiske arbeidet partiet vårt gjøre, er "fra massene, til massene" nødvendigvis den riktige formen for ledelse. Dette betyr: Ta massenes ideer (spredte og usystematiske ideer) og konsentrer dem (forvandle dem gjennom studier til sammenfattende og systematiske ideer), gå deretter ut til massene og propager og forklar disse ideene inntil massene griper dem som sine egne, holder fast ved dem og omsetter dem i handling og prøver riktigheten av dem gjennom slik handling. Sammenfatt deretter på nytt ideer fra massene og gå på nytt ut til massene, slik at de holder fast ved ideene og gjennomfører dem. Og videre på denne måten, om og om igjen i en endeløs spiral der ideene bli rikligere, mer levende og rikere for hver gang. Slik er den marxistiske kunnskapsteorien.

Propaganda og agitasjon er sjølsagt mer enn aviser, men denne artikkelen vil videre stort sett bare ta opp denne sida ved propagandaen. Både Mao og Lenin peker på hvor sentral rolle ei avis kan spille i det å sveise sammen en organisasjon politisk og ideologisk. Lenin skreiv videre om "Iskra" at den kunne bli et middel til å slutte lokal-organisasjonene organisatorisk sammen i et parti. Avisas kontaktnett og korrespondenter skulle nettopp tjene som det skjelett som partiet samlet seg rundt, for, sa Lenin:

Det finnes ikke noe annet middel til å oppdra sterke politiske organisasjoner enn ei landsomfattende avis.....Avisa er ikke bare en kollektiv propagandist og en kollektiv agitator, men også en kollektiv organisator.

I den fasen som gikk forut for dannelsen av AKP(m-l) spilte Klassekampen en helt sentral rolle i det å knytte organisasjonen sammen. Dett gjennom spredning av erfaringer, studier på teorien og det konkrete salg av avisa, - slik at partiet allerede ved dannelsen kunne være et sterkt, enhetlig og landsomfattende arbeiderparti.

Trenger vi en kommunistisk studentavis?

Hvordan har det stått til med aviser på de høyere læresteder? Bildet er nokså svart, med unntak av Oppbrudd ved universitetet i Oslo er det bare Klassekampen som har hatt en viktig og kontinuerlig betydning. Noen har stilt spørsmålet: Trenger vi Hva må gjøres når vi har Klassekampen? Svaret er et klart ja! Se på Klassekampen: den er innholdsmessig først og fremst retta inn på arbeidsplassene, den skal være en arbeideravis. Den tar derfor i liten grad opp saker som går direkte på de høyere læresteder. Dette er ei riktig prioritering, men det betyr også at den ikke kan dekke studentenes behov fullstendig. Den kan ikke gi plass til spesielle analyser og propaganda retta utelukkend på studentene. I så fall måtte den bli ei studentavis og ikke ei arbeideravis. Klassekampen selges og leses av mange på de høyere lærestedene. Slik bør det også være i framtida. Ja, flere studnenter trenger Klassekampen. Men dette utelukker ikke behovet for ei kommunistisk studentavis. Derfor har vi Hva må gjøres. Den er avisa til NKS og er ment å være NKS' viktigste eksterne organ. Hva må gjøres har til nå kommet med to regulære nummer og et sommerleirnummer. Til tross for åpenbare svakheter representerer den et stort framskritt når det gjelder den kommunistiske propagandaen på de høyere læresteder.

„HVA MÅ GJØRES“ – for hvem?

Parallellt med diskusjonene om studentforbund har det i de ledende organer vært ført en relativt kontinuerlig diskusjon om karakteren av Hva må gjøres. På grunn av stamme tidsplaner har det ikke vært mulig å mobilisere hele organisasjonen på denne diskusjonen i vår semesteret. Dette har vært en stor svakhet.

I de diskusjonene som nå skal føres har vi på den annen side tre numre av Hva må gjøres (det fjerde kommer snart) som grunnlag å diskutere ut ifra.

Med utgangspunkt i spørsmålet: "hvem skal avisa være for? hvilken målgruppe skal den ha?" har det utkrystallisert seg to linjer i diskusjonene om avisas karakter.

NKS må hele tida ha en taktikk som gjør det mulig å nå NKS' strategiske mål: å vinne flertallet av studentene for den sosialistiske revolusjon. Hva må gjøres må finne sin særegne plass i denne taktikken. Den ene linja "å tenke i samsvar med flertallet" tok utgangspunkt i hele studentmassens politiske nivå og retning. Den ville ha ei avis som la hovedvekt på lettere stoff, reportasjepregede artikler. Ei avis som retta seg til de mellomliggende og tilbakeliggende masser på en agitatorisk (les: en ide til mange) måte. Den ville ha ei avis for dagskampen, med konkret veiledning i kampen på de enkelte steder. Eks. "hva skjer i kampen på DH", "kantineprisene fordoblet", "mobiliser til aksjon den 12."

Den andre linja argumenterte mot dette og hevdet at ei slik avis ikke dekket kampens behov, at den ikke mobiliserte medlemmene politisk og gikk derfor inn for ei avis som først og fremst retta seg inn på den aktive, bevisste del av venstresida. Ei avis som i første omgang kunne væpne NKS' egne medlemmer og sympatisører med kommunistisk analyse og teori. Avisas skulle bringe propaganda (kortfatta: mange ideer til få), mye bakgrunnsstoff om sentrale politiske spørsmål, framskredne grundige analyser etc. Den ville være mindre dagsaktuell i betydning direkte kaste seg inn og rett i kampen. Avisas ville f.eks. polemisere mot SVs feilaktive ideer på interessekampen, gi kommunistenes syn i kvinnekampen og sette den opp mot marxismen-feminismen, vurdere "venstre" opportunistens historiske og dagsaktuelle rolle, konkret ta opp kontrarevolusjonen i Sovjetunionen, gå inn på de marxist-leninistiske prinsippene for organisering for kamp (demokratisk sentralismen).

Objektive skranker som at det ikke ville være mulig å gi ut avisa så ofte - lang trykkingstid, økonomisk bæreevne osv. - begrenset mulighetene for avisa som agitator, dvs. dens evne til å gripe inn i den

konkrete dagskampen på det enkelte lærested og gi kampen der retning. Hovedtyngden måtte derfor ligge på propagandasiden .

De to linjene blei og stilt opp mot situasjonen i NKS og omdanninga av NKS til en masseorganisasjon. En situasjon preget av mange ferske, og relativt uskolete medlemmer. Behovet for skolering i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenking blei vurdert høyt. Vi har i dag en ikkeenhetlig medlemsmasse som har ulikt politisk nivå og erfaring og ei avis som skoleringsfaktor ville kunne utvikle enheten og sentralismen og bringe den kollektiv framover.

Samtidig måtte en vurdere nøkternt hvor bredt en ville kunne spre avisa. Hvem ville egentlig kjøpe den?

Samlet peikte disse faktorer mot at den andre linja var riktig og best ville ivareta kampens behov. Redaksjonen har derfor hatt som målsetting å utvikle ei avis av tidsskriftstypen, hvis viktigste funksjon skulle være skolering av medlemmer og sympatisører gjennom å utvikle kommunistenes linje på viktige spørsmål i kamp med opportunistiske linjer av høyre og "venstre" karakter.

Vi har begynt å planlegge framtidige temanummer etter disse linjer. Nr. fire vil ta opp forskjellige sider ved interessekampen, betydning og begrensinger, utdanningas historiske rolle, fagkritikkens plass, forhold mellom lærerskole- og universitetsutdanna lærere osv. Vi har planer om seinere å ta opp emner som "venstre"opportunismen, kvinnekampen, sosialimperialismen, fag og forskning i folkets tjeneste osv. i temanummer. Dette for å gi tyngde og bredde i kampen mot feilaktige ideer.

Nå vil noen straks si at vi glemmer dagskampen. Det gjør vi ikke! Vi mener at den karakteren den sentrale, landsomfattende avisa får både setter medlemmene rundt om bedre i stand til å utforme en særegen politikk for og lede dagskampen på sitt sted, samtidig som det kreves at en styrker den lokale propagandaen sterkt. Det betyr at krefter må kastes inn for å lage lokale aviser, løpseudler, veggaviser. Lag lokalaviser der det er mulig! (Navneforslag: Rød Framtid, Stålet, Raud Morgon, Stormsvalene)

Legg vekt på økonomien !

Å lage avis i dagens Norge er ingen billig affære. Vi har ingen rik onkel eller noe rederforbund i ryggen. Mao sier det slik:

Opptrappingen av den revolusjonære krigen gjør det maktpåliggende for oss å mobilisere massene til en umiddelbar kampanje på den økonomiske fronten og påta oss alle mulige og nødvendige tiltak for økonomisk oppbygging... Enkelte kamerater har ment at det er umulig å avse tid til økonomisk oppbygging fordi den revolusjonære krigen gir folk hendene fulle, og de har fordømt enhver som argumenterer for dette, som høyreavvikler... Hver dem som har dem(feila), gjør den feil å ikke fatte at uten å bygge ut økonomien, er det umulig å sikre de materielle forutsetninger for den revolusjonære krigen, og folket vil bli utmattet i løpet av en lang krig.

(Marx-Engels-skolens hefte: Legg vekt på økonomisk arbeid, s.26)

Vi går inn for at avisa skal være økonomisk sjølberga, dvs. sjølberga i forhold til NKS og i forhold til økonomikampanjer etc. Men dette kan ikke proklameres. La oss derfor ta en titt på hvilke utgiftsposter vi opererer med i grove trekk:

a) trykkingsutgiftene har steget enormt, spesielt de to siste åra.

Papirprisene er her en viktig bestanddel. Denne utgiftsposten er variable kun med hensyn til sidetall og opplag: dess flere sider dess dyrere, og dess større opplag dess billigere pr.eks.

b) utgifter til distribusjon, layoututstyr, korrespondanse, etc. Disse utgiftene utgjør i forhold til a) en liten del, men likevel fordyret de nr. to med ca. 15 øre pr.eks.

c) "ekspansive" utgifter i forbindelse med oppbyggingen av redaksjonen og redaksjonslokaler, stensilmaskin, framkalling og kopieringsutstyr osv. For å kunne fastsette en salgspris pr.eks. er det derfor ikke bare å finne ut hva folk "har lyst til" å betale, men simpelthen kalkulere ut fra de reelle kostnader (begrense de så mye som lar seg gjøre) vi har, og så stase på å holde hodet over vannet. Dette har vi til i dag ikke greidd. Men sjølsagt, sjøl om vi må operer med et såkalt rommelig

budsjett for de første nummer, må/kan ikke prisen overstige visse grenser. Folk skal kunne kjøpe Hva må gjøres uten å ta opp ekstralån. Til og med "vanlige" studenter skal kunne kjøpe den.

"HVA MÅ GJØRES" er ikke "dyr" !

Salg av avisa er dens eneste inntektskilde og mulighet for å bli bedre utstyrt. Vi har ingen andre muligheter til å få solgt avisa enn gjennom medlemmene. Det betyr at medlemmenes rolle som "kommisjonærer" for avisa er sjølve ryggraden i avisas økonomi. Det er en klar sammenheng mellom pris og opplag - dess flere solgte eksemplarer dess bedre avis. Uten et stort salg dør avisa. Medlemmene må derfor se det som både en plikt og en kampsoppgave å selge flest mulig aviser. På denne måten sikrer vi avisas økonomi og mange flere vil bli kjent med NKS' politikk.

Hvordan ser salgsbildet ut idag - etter tre nummer? Bildet er ikke svart, på mange steder har salget gått bra, mobiliseringa har vært stor og følgelig har også kritikken av avisa vært aktiv. Men vi må likevel se i øynene at dette ikke er et allment trekk - det har vært tendenser til å putte avisa vekk i et skap, ja - mer enn tendenser, det har skjedd. Mange har klaget over at avisa er for dyr, folk vil ikke betale tre kroner for den. Det er riktig at aviser er dyre, Hva må gjøres koster mye i produksjon. Men det kan verken vi eller trykker gjøre noe særlig med. Vi mener likevel at avisa ikke er for dyr. Det spiller ingen avgjørende rolle om ei avis koster kr.2,50 eller 3.-. Det som er avgjørende er hva folk får igjen for det de betaler. Kvaliteten er overordna prisen pr.avis. En parallell til Sverige kan trekke Avisa til Svenska Clarteförbundet (NKS' søsterorganisasjon), Clarte var for halvannet år siden ei avis med 12-16-20 sider og "reportasje"-avis til 1 - 1:50 svenske kroner. Etter omlegginga til tidsskrift med temanummer i fjor høst gikk de opp i sidetall til 36-40 og tilogme 72 sider. Prisen røyk da samtidig opp i 3 - 3:50 og 5 svenske kroner. Resultatet? Som ventet(!) gikk opplaget i været, salget ble mer enn

fordobla må bare tre fire nummer. At avisa ble i dyr var og er underordna det kjøperen får igjen for sine penger. Kjøp og les Clarte og finn ut!

På linje med utviklinga av Hva må gjøres til ei avis av tidsskrift-karakter går vi derfor inn for at med bedra salg vil vi øke sidetallet til samme (eller litt høyere) pris, framfor å beholde eller gå ned i sideantall for å få beilligere avis. Vil ei avis på 16-20 sider til 2:50 selge bedre enn ei grundig avis på 40 sider til 3 - 3:50? Vi trur ikke det (se på Clarte!)

Selg til alle - overalt!

Vi kommer så til det vi kan kalle PR eller markedsføring. NKS er et nystarta forbund. Ikke alle studenter kjenner til oss. Vi må sørge for at vi blir kjent. Hva må gjøres er ei ny avis. Alt for få kjenner til avisa. Vi har et produkt som et helt forbund står bak og vi må markedsføre vårt produkt. Vi har noen ideer til metoder. Finn på flere!

- Felles salgs/ aksjonsdag der en lager sandwich-plakater og dominerer et sted med avisa. Både som sjokkterapi og som massepsykose (vi er jo mange) er dette et utmerket tiltak (unnskyld språket!).
- Veggaviser, plakater der folk kan lese f.eks. et par artikler og da oppfordre folk til å kjøpe Hva må gjøres. NB! sentrale steder!
- Det viktigste er sjølsagt det individuelle salget. Sørg for at det skjer overalt - i kantiner, i pauser, forelesninger, i studenthybler, seint og tidlig. Vi må markere oss.
- I lokalpropagandaen, løpesedler osv. henviser vi sjølsagt til Hva må gjøres og artikler der som tar opp den og den saken mere grundig.

STUDIER:

Lenin: "Hva må gjøres?" side.156-169

SUKP(B)s historia s.43-45

Mao Tsetung: Legg vekt på økonomisk arbeid. Marx-Engels-skoler s.26-30

: En tale til redaksjonsstaben i "Shansi Suiyan Dagblad" (store hvite s.260-263)

: Noen spørsmål vedrørende metoder for åedelse (store hvite s.210-215)

Spørsmål til diskusjon:

1. Har propagandaen på de høyere lærestedene vært undervurdert? Vær konkret. Trenger vi hva må gjøres?
2. Hva slags karakter og funksjon bør avisa ha? Hvem skal avisa være for?
3. Hvordan har hva må gjøres fungert hittil? Viktigste svakheter ved nummer en, to, tre?
4. Hva kan gjøres for å forbedre avisa?
5. Hvordan øke salget? Konkrete salgsmetoder og salgsopplegg.

red. HVA MÅ GJØRES.

NKS' GRUNNSIRKEL KOMMER NÅ!

Om trykkeriet holder planen sin vil del A i grunnsirkelen være ferdig 10. september. Heftet vil antakeligvis koste kr. 5,- og inneholder store l. litteraturhenvisninger og innleiinger til 5 moter. Emnene som blir tatt opp er: 1: Klasseanalyse, 2: Klassestandpunktet, 3: Staten, revolusjonen, og proletarietets diktatur, 4: Partiet og den demokratiske sentralismen, 5: Enhetsfronten, Dagskampen.

Alt sammen felter det er av største viktighet vi kommunister behersker, om vi skal føre framgangsrik kamp. Felter hvor kommunismen og anarismen står skarpt mot hverandre.

Lederen og en artikkel i forrige "4.mai" (nummeret) omorganiserte praksis i organisasjonen. To uttrykk for denne praksisen er: 1. At nye ny kader "fanger spurver i blinde" (Nao), de prøver å løse mange vanskelige problem i klassekampen uten marxismen-leninismens veiledning. 2. Under- vurdering av studienes betydning for rekrutteringa. Lite propaganda for å få progressive og sympatisorer til å begynne på sirkel.

Denne del A er nettopp berekna på uorganiserte og første medlemmer som ikke har vært med på kollektive grunnstudier ifølg (akkurat nå kan det nok også gjelde en del kamerater som har vært med ei god stund.)

Derfor: Sett i gang med å propagandere for sirkelen nå, slik at dere kan begynne studiene straks opplaget kommer. Det har hendt ofte før at vi har "stjelt" sympatisorer foran nesa på oss.

Studieutvalget er nå i gang med å lage del B som vil ha 3 moter på den dialektiske og historiske materialismen og 3 moter på marxismen politisk økonomi, derunder imperialismen.

Kamerat i studieutvalget.

FULLFØR „Gi en dag” AKSJONEN RASKT.

STYRK DEN KOMMUNISTISKE LEDELSEN AV STUDENTKAMPEN

Skjærpingen av den norske klassekampen alment og særegent statens angrep på de videregående lærestedene gjør det tvingende nødvendig for oss å feste full oppmerksomhet ved den økonomiske jobbinga.

NKS har stillt seg som oppgave å gå i spissen for å slå tilbake gjennomføringa av lærerutdanningslova, bekjempe alle andre integreringsforsøk i monopolkapitalens gjennomrasjonaliserte DH-system, støtte kvinnenenes krav om selvbestemt abort, knuse DKSF's reaksjonære offensiv i studentersamfunnet i Oslo osv.

Noen kamerater mener at når vi har så mye å gjøre på alle disse viktige områdene, så kan vi ikke samtidig prioritere økonomiarbeid. Økonomien får vi ta oss av i stille og rolige tider, mener de, mens når kampen reises må vi helt og fullt konsentere oss om den.

Dette er en grunnleggende feilaktig holdning. Jo mer klassekampen skjærper seg, jo hardere folkets motstand blir, jo viktigere er det at kommunistene styrker sin økonomi. En solid økonomi er det materielle grunnlaget for all politisk kamp.

Det går en borgerlig og en proletær linje i økonomiarbeidet som i alle andre deler av politikken. Den proletære linja går i korthet ut på sjølberging og uavhengighet fra borgerskap og stat - uansett stadium i klassekampen. Denne linja krever fasthet og disiplin og skikkelig organisering. Vi står på denne linja, mens AUF og SV ikke overraskende står på en helt annen linje, en borgerlig revisjonistisk linje. De baserer seg på nådegaver fra stat og monopolkapital og vener ikke å mobilisere hverken sine egne medlemmer eller sympatisører. For AUF er konsekvensen nå fullstendig konkurs. SV overlever foreløpig på penga fra

valget, men har svar gjeld som den mislykkede inn-
samlingskampanjen deres ikke klarte å eliminere.

Stoa i "Gi en dag" aksjonen.

Til tross for at aksjonen blei starta seint, slik
at mange knapt har hørt om den og svært få har fått
mulighet til å diskutere den i laga, har vi kommet
godt i gang. Målsetninga var at hele aksjonen skulle
avsluttes før høstsemesteret begynte. Det har vi
ikke klart - vi nærmer oss nå 50% av målsetninga.
De objektive forholda tatt i betraktning er dette
bra, men vi kan ikke stoppe der.

Notodden lærerskole er foreløpig den eneste
plassen som fullt ut har oppfylt målsetninga,
mens universitetet i Trondheim og skolene i Oslo
ligger meget godt an, med godt over 70% av målset-
ninga i havn. Universitetene i Oslo og Bergen, samt
en del av de mindre plassene ligger (når dette skri-
ves) svært langt tilbake. Kameratene på disse stedene
oppfordres til å ta opp konkurransen straks, slik
at bevegelsen kan gå samla i mål.

Hvorfor trengs det så mye penger?

Mange har spurt hva i all verden vi trenger så mange
penger til. Jeg kan ikke gå inn på noen fullstendig
oversikt over det her, men skal nevne tre saker som
er spesielt dyre og spesielt viktige akkurat nå:

1. Fond til Hva må gjøres?. Når borgerskapet skal
starte en avis/tidsskrift av Hva må gjøres-typen,
regner de minst med en million i startkapital. Vi
verken har eller trenger slike summer for å starte opp,
men heller ikke vi kan produsere noe gratis. Skal Hva
må gjøres? noen gang klare å stå på egne bein, må vi
bygge opp et fond i dag som er stort nok til at driften
er sikret over en startfase. Til det trengs mange ti-
tusner.

2. Settemaskiner og annet teknisk utstyr både til Hva
må gjøres? og til NKS sentralt. En av de største ut-
giftene ved produksjon av avis er settinga, kan vi
overta den sjøl, vil vi ha spart inn det en sette-

maskin koster i løpet av ett nummer. Stensil-maskin, skrivemaskin, stiftemaskin o.s.v. koster også penger og vi er raskt oppe i nye ti-tusen.

3. Sentralt NKS kontor i Oslo. Skal sentralstyret ha noen mulighet til å lede og koordinere studentkampen på noen fornuftig måte, skal folk som ønsker å komme i kontakt med NKS ha noen mulighet til det så må vi ha et offisielt kontor. Vi må regne med at innkjøp og utstyr til et slikt kontor i Oslo sentrum kommer på nye ti-tusen.

Kamerater, gjennomføringa av disse oppgavene er fullt og helt avhengig av at Gi en dag aksjonen blir kjempet gjennom helt til slutt.

BEKJEMP REVISJONISMEN I ØKONOMIARBEIDET - STYRK DEN
KOMMUNISTISKE LEDELSEN AV STUDENTKAMPEN

KONTIGENTEN - ryggraden i forbundets økonomi.

Innsamlingsaksjoner av typen "Gi en dag" kommer alltid til å spille en stor og viktig rolle for organisasjonen vår når det er spørsmål om å bygge ut organisasjonsapparatet, kjøpe inn kostbart nytt teknisk utstyr o.s.v. Landsmøtet vedtok derfor at "Gi en dag"-aksjoner bør være en årvis foreteelse i NKS.

Til tross for dette må bestandig den viktigste og faste delen av forbundets økonomi være kontingenten. Det er kontingenten som skal sikre inntektene til hele organisasjonens daglige drift. Det vil si at den skal dekke utgiftene til drift av kontoret, til ansatte sekretærer, til alle sentrale og regionale møter og konferanser, til alle reiser, til utgivelse av 4.mai, eksterne og interne løpesedler, plakater o.l.

§1 i NKS vedtekter slår fast at en av forutsetningene for medlemskap er at kontingenten er betalt. Videre slås det fast at kontingenten er en individuell sak, det betyr selvsagt ikke at laget ikke kan hjelpe kamerater med spesielt dårlig økonomi, slik at alle får betalt. Vi må se det som en kollektiv kampføypgave at ingen behøver å gå ut av NKS p.g.a. dårlig økonomi.

Kontingenten består av tre deler som betales inn under ett; en sentral del, en distriktsdel og en storlagsdel. Pengene betales inn forskuddsvis, to ganger årlig, ved begynnelsen av hvert semester.

Sentralstyret fastsetter den sentrale delen og har vedtatt at NKS skal ha to satser i motsetning til AKP og Rød Ungdoms tre. Dette fordi den objektive økonomiske situasjonen til studentene er langt jevnere enn for skoleelever og arbeidere. Vi kan kalle den ene satsen en minimumsats og den andre en "kamp"-sats. (størrelsen på satsene kan ikke offentliggjøres her av hensyn til sikkerheten, men vil isteden komme direkte gjennom storlagene) Alle små-lag må ta opp og diskutere hvilken sats hver enkelt kamerat skal betale og lage en oversikt over dette som leveres til storlagsstyret. Det er av stor betydning for den økonomiske sjølbergingsvevnen til NKS som helhet at flest mulig forplikter seg til å betale "kamp"-satsen.

Henholdsvis distriktstyret og storlagsstyret fastsetter størrelsen på de andre delene av kontingenten ut i fra sjølbergingsprinsippet og de lokale behova som er på hvert enkelt sted. Det er av avgjørende betydning at hver enkelt del av forbundet i størst mulig grad kan fungere som en økonomisk sjølstendig enhet, være i stand til å gi ut sin egen propaganda, avholde sine egne møter, konferanser o.s.v. uten hjelp sentralt fra.

Fristen for innbetaling av kontingenten dette semesteret er 1.oktober og den må overholdes stramt. Ta opp diskusjonen om de økonomiske prinsippene i laget, bruk Økonomiheftet som studier:

- Er kontingenten for høy for en kommunistisk masseorganisasjon som NKS?
- Er forholdet mellom innsamlinger og kontingent riktig? Skulle vi ha satset på mer innsamlinger og lavere kontingent eller omvendt?
- Hvordan bør masselinja anvendes i økonomispørsmålet?
- Hvordan kan deres sted bygge opp en sjølstendig økonomi og hva trenger dere penga til?

DEBATT:

OM HOMOFILI - FRA VEGGAVISDEBATTEN PÅ TROMØYA

) STÖTT HOMOFILS KAMP!

Diskusjoner om homofili glir gjerne ut i lange og forvirrende årsaksdiskusjoner, f.eks: Hvorfor blir noen homofile? Er det biologiske årsaker? Er homofili et produkt av miljø og oppdragelse? Osv. osv. Som homofile har vi avvist slike diskusjoner, fordi de i utgangspunktet definerer homofili som et avvik, som noe negativt. Homofili må begrunnes og forklares, mens heterofili sees på som sjølsagt og normalt.

Skal vi måtte begrunne vår eksistens- så forlanger vi også at heterofile gjør det samme.

Langt viktigere mener vi det er å ta utgangspunkt i det faktum at det finnes ca. 200.000 homofile i Norge. Vi er en stor gruppe som blir hardt undertrykt. Undertrykkinga av oss er først og fremst ei ideologisk undertrykking. Men får ofte høyst materielle uttrykk: Risikoen for å miste jobb, bolig osv. Kommunistar må støtte alle undertrykte grupper kamp. Vi vil nevne noen måter vi homofile kan få støtte på:

4. mai har i alt-
for liten grad
vært et debattorgan.
Vi skal fra nå
av prøve å rette
på det. Vi videre-
fører i dette
nummeret debatten
fra leiren på Tromøya
om homofili, og
håper at vi får en
framtidig debatt om
dette i 4. mai.

Vi gjengir 5 vegg-
aviser og deler av
et intervju med en
i ledelsen.

Sentralstyret i NKS
har ikke diskutert
spørsmålet, så ingen
av innleggene står
for deres regning

Redaksjonen

1. Skape miljøer hvor det ikke tas for gitt at alle er heterofile. Ideologisk undertrykking må aktivt bekjempes.
2. Full støtte til DNF-48's arbeid. Innebærer bl.a. å støtte organisasjonens krav, slutte opp om demonstrasjoner, aksjoner osv.
3. AKP bør snarest fjerne den tvilen som råder om partiets holdning til den homofile kampen ved eksternt å gi uttrykk for støtte.

NEI TIL UNDERTRYKKING AV HOMOFILE!

Hroar, Ørnulf.

②

DET NORSKE FORBUNDET AV 1948

(Landsforeningen for homofile og bifile)

Har regioner i: Oslo, Bergen, Trondheim, Tromsø,

Bodø og Stavanger.

Mål: Skape solidaritet mellom homofile og bifile

og forsvare deres rettigheter i samfunnet.

Aktiviteter: Informasjonsarbeid, medlemsmøter,

diskusjonsmøter, diskotekkvelder, aksjonsgrupper m.m.

Saker vi jobber med:

Krever lovbestemt forbud mot diskriminering pga.

seksuell legning.

Krever at homofile skal behandles på lik linje med

heterofile i Forsvaret og i Utenrikstjenesten (homo-

fili er udyktighetsgrunn i Forsvaret og vi nektes

ansettelse i Utenrikstjenesten.)

Krever at homofili skal inn i seksualundervisningen

i skolen.

Krever at homofile par skal ha like rettigheter med

heterofile når det gjelder bolig (blir nektet i OBOS)

DNF48 går imot at det tradisjonelle ekteskap skal anses som eneste aksepterte livsform.

DNF-48 utgir bladet "Fritt Fram". Selges gjennom

Tronsmo, Oslo.

HRØAR, ØRNOLF

BEKJEMP YENTE OG SE-HOLDNINGA.

③

En del folk på leiren visste ikke hvilken holdning

ml-bevegelsen tar til homofile og bifile.

Etter KFML(r)'s beinharde utkjör i Sverige mot

homofile, rår det stor tvil blant mange om ml-bevegelsens holdning.

ML-bevegelsen må derfor gjøre det klart hvor den står ved å:

- offentlig støtte de homofiles kamp,
- erklære støtte til DNF-48,
- ta opp intern diskusjon i diskusjonsblad og i laga,
- få støtte til homofile inn i bevegelsens programmer
- debattstoff i KK, RG' Uredd, Hva må gjøres osv.

Ggruppa vår på homofiliseminaret hadde også noen spørsmål til dem som veit noe om det:

- Vi har hørt at homofili er forbudt i Albania og

"ikke eksisterer" i Folkets Kina. Stemmer dette .
Og i tilfelle hvorfor?

- Hvorfor ble homofili forbudt i Sovjet i 1936?

Vi har hørt at en del kamerater har motsigelser på

spm. om homofili. Det fungerer reaksjonært å under-

trykke motsigelser, og vi krever derfor at kameratene tar det opp på veggavisene. Vær med å utvikle diskusjonene og løse motsigelsene.

④

SVAR TIL "BEKJEMP VENTE OG SE-HOLDNINGA".

Det er bra at debatten om homofili blir tatt opp.

Men det er viktig at den blir reist på en sann måte at virkelige motsigelser kommer fram. Vi synes kameratene som har skrevet veggavisa gjør en rekke alvorlige feil.

Parolen om å bekjempe "vente og se-holdninga" er en ganske krass kritikk av ml-bevegelsens ledelse.

Den er ikke begrunnet og vil lett fungere som mistenkeliggjøring. Vi trur ikke at AKP's ledelse har en sann feilaktig holdning. Trur dere?

Har KFML(r) skapt tvil om vår holdning, i tilfelle blant hvem? Progressive i Norge har stort sett forstått at vi og (r) står for helt forskjellige linjer. Alle som leser KK vil dessuten ha sett at vi støttet de homofiles dagskrav i I.mai-demonstrasjonen i Oslo, og etterpå roste de homofiles seksjon i KK.

For oss ser det ut som det ikke er (r) som skaper tvil, men dere sjöl.

Det som hittil er uklart er hvilken strategisk holdning vi skal ta til homofili. Hva er homofiliens grunnlag? Hva med homofili under sosialismen? Sånne spm. kan ikke løses med lette erklæringer, men må løses gjennom grundige diskusjoner og studier.

Dere reiser en del konkrete krav:

- Det første skulle være klart, bevegelsen støtter de homofiles kamp. Vi veit ikke om ekstra offentlig støtte er påkrevet. Å støtte DNF-48 krever en diskusjon om den organisasjonens politikk. Etter det vi veit, er Forbundet en på mange måter bra organisasjon, vi veit mindre om dens strategi, synet på familien osv. Interne diskusjoner er alltid et prioriteringsspørsmål. Vi trur ikke Röd Ungdom med det første vil sette igang en sånn diskusjon, vi har andre mer brennende saker vi må ta opp.

Programmene endres på landsmötene, og et evt. forslag om å uttrykke støtte til de homofiles kamp, vil sikkert bli skikkelig behandla. Når det gjelder debattstoff i avisene, tar vi foreløpig et visst forbehold for R.U. På grunn av den store seksuelle usikkerheten blant ungdom, pop-industriens "homofilispekulasjoner, m.m., har vi ennå ikke avklart

hvordan disse sakene evt. kan tas opp.

Dere krever at kamerater tar opp motsigelser. Vi har presentert noen av våre. Men vi synes deres unødige skarpe debattform ofte gjør diskusjon vanskelig. Mange kamerater synes det er vanskelig å diskutere disse sakene, og dere kan ikke ensidig bebreide dem.

FOR EN KAMERATSLIG STIL I DISKUSJONENE!

NEI TIL MISTENKELIGGJØRING AV ML-BEVEGELSEN!

Reidar, Solveig, Ingrid,

Rød Ungdom-leiren.

5

Svar til Reidar, Solveig, Ingrid.

(Utdrag av veggavisa)

Mistenkeliggjøring av ml-bevegelsen?

- Vi har tillit til at AKP vil forme ut ei riktig både strategisk og taktisk linje.
- Vi synes det er bra at AKP svarte positivt på spm. fra DNF-48 i valgkampen. Vi synes det er bra at KK kommenterte den homofile seksjonen 1.mai i Oslo på en fin måte. Men vi vet at det likevel rår tvil blant mange, både progressive og andre, om ml-bevegelsens holdning. (Blant annet blant folk som ikke er så skolerte at de veit forskjellen på AKP's søsterorganisasjon i Sverige, SKP, som har tatt et bra standpunkt til homofili, og den svenske "venstre"-oppurtunistiske organisasjonen KFML(r).
- Hva skal vi gjøre med dette? Vi foreslår:
 - at ml-bevegelsen ytterligere presiserer og sammenfatter sitt standpunkt til homofili med offentlig uttalelse,
 - at ml-ere (både homofile og andre) propaganderer støtte til de homofiles kamp.

Er vi mot en diskusjon om strategi og årsaksforhold?

Vi er mot en slik diskusjon hvis den blir en direkte hindring for dagskampen, hvis folk må avklare spm. om homofili og sosialismen før

41.

de kan støtte vår dagskamp. Vi tror ikke dette er noen stor tendens blant ml-ere, derfor går vi gjerne inn på en sånn diskusjon i ml-bevegelsen. Sjøl har vi kommet kort i denne diskusjonen og vi oppfordrer alle andre til å være med på å utvikle denne. Skriv om de ideene dere har!

Vårt standpunkt er: Ingen undertrykking av homofile verken før eller under sosialismen!

.....

Jan-Erik, Roger, Beth.

Følgende er et intervju fra "Stormsvalene" - leiravis for Tromøya - med en kamerat i leirledelsen.

- Bør ml-bevegelsen ta standpunkt til de homofiles kamp?
- Ml-bevegelsen har støtta de homofiles krav og AKP er såvidt jeg veit det eneste partiet som har gjort en innsats i fronten. Jeg vil nevne Rød Valgallianse som støtta de krav som DNF-48 sjøl ba om, og 1.mai-74. Samtidig er det klart at partiet og bevegelsen ennå ikke har noen velutviklet og klar politikk på området, som på så mange andre områder. De homofile er i ferd med å reise en skikkelig bevegelse for sine krav, en bevegelse som fortjener støtte. Det er bra at homofilidebatten kommer ut av mørkerommet og at det reises progressive krav av de homofile sjøl. De er en undertrykt gruppe i folket - derfor bør kommunistene støtte deres kamp.
- Det har blitt hevda at de homofile har mye å tilføre kvinnebevegelsen. Kommentar?
- Jeg er uenig i dette! Kvinnekampen og kampen for de homofiles rettigheter er to adskilte områder. Det har vært framme påstander om at det er de samme grunnleggende årsaker til undertrykkinga av de homofile som av kvinnene. Dette er en analyse jeg er uenig i. Vi har gjennom diskusjonene på denne leiren slått fast at årsakene til kvinneundertrykkinga ligger i de kapitalistiske produksjonsforholda - i de store monopolenes behov for å ha en stor gruppe utafor arbeidslivet som reservearbeidskraftarme. Jeg kan ikke se at denne analysen av kvinneundertrykkinga kan være dekkende for årsakene til undertrykkinga av de homofile. Når det gjelder den kampen kvinnene må føre mot ideologisk undertrykking, må også denne kampen føres på andre premisser enn de homofiles kamp.

Vi har trukket opp at den største trussel mot at kvinnebevegelsen utvikler seg i en proletær og revolusjonær retning er den småborgelige feminismens innflytelse. Og her vil jeg trekke opp en annen viktig grunn til at AKP må støtte de homofiles kamp og samtidig vil jeg rette en oppfordring til de homofile kameratene om konsekvent å bruke vår revo-

42

lusjonære teori når de skal trekke opp linjene for sin kamp: Jeg tror det i den homofile bevegelsen finnes en rekke ideer som kan føre til at denne bevegelsen blir en yngleplass for småborgerlig ideologi. Fra andre land veit vi at det spesielt av homofile kvinner har blitt ført en ekstremt feministisk politikk. Disse tendenser finnes også her i Norge. Stikkord her er: kjønnsseparatisme, ideer om at ekte kvinnefor- kjempere må være homofile, at homofile forhold er frie for undertryk- king. Får disse ideene yngle fritt, kan de bli en trussel mot hele kvinnebevegelsen. Det kreves en kommunistisk ledelse også av de homo- files kamp for å hindre en slik utvikling.

Til videreføring av diskusjonen om de homofiles kamp, vil vi knytte noen korte kommentarer:

(redaksjonen)

- 1) Debatten må ikke - fra noen kant - spre mistillit til partiets eller hele ml-bevegelsens støtte til de homofiles kamp for dagskrava. Tvert om bør en ta sikte på å forbedre og utvikle vår politikk på om- rådet.
 - 2) Er det mulig å avvise en "årsaksdiskusjon" når en strategi skal ut- formes? Må en slik diskusjon nødvendigvis stå i motsetning til/være til hinder for støtte til dagskampen?
 - 3) Hva er årsakene til undertrykkinga av homofile? Hvilke interesser har monopolkapitalen av undertrykkinga?
 - 4) Hvordan er forholdet mellom de homofiles kamp og kvinnekampen?
- I første omgang bør diskusjonene dreie seg rundt disse områdene.

